

Bohater numeru

„U” piszemy w przyrostkach: -uch, -uchna, -uchny, -unek, -unia, -usia, -us, -un, -ur, -uszek, -uszka, -uszko, -utki

-uch

gnieciuch
dzieciuch
uparciuch
maluch

Kazik, uparty dzieciuch,
Kupił sobie niemodny płaszcz -
gnieciuch

-uchna

córuchna
matuchna
rączuchna
laluchna

Córuchno - mówiła matuchna –
Zaszyj dziurkę póki mała.
Lecz córuchna rad matuchny nie
Słuchała i sukienkę swą porwała.

-uchny

leciuchny
ładniuchny
pulchniuchny
mięciuchny

Teraz moda, choć niezdrowa,
mówi tak:
Kto chudziuchny, ten ładniuchny.

-unia

babunia
lalunia
ciotunia
mamunia

Kasiunia odwiedziła swoją babunię.
Dostała od niej śliczną lalunię.

-usia

córusia
matusia
mordusia

Matusia podarowała córusi
szczeniaka o ślicznej mordusi.

**Pamiętaj o zasadzie skuwania,
okuwania i zakuwania!
Zawsze z „u”!**

skuwka – skuć
Łód skuł rzekę grubą krą.

zasuwka – zasuwać
Okno zamyka tylko zasuwka.

okuwka – okuć
Drzwi okuto blachą.

zakuwka – zakuć

Studenci stosują zasadę trzech „z”:
Zakuć, zdać, zapomnieć.

Zasada początku i końca!

„U” piszemy na początku wyrazu:

urząd	ulica
uśmiech	urlop
ubiór	

Wyjątki:
ów, ówdzie, ósemka, ówczesny

**Na próżno szukać wyrazów z „ó”
na końcu. Wszystkie mają „-u”.**

Najsprytniejsze staje się guru tego
środowiska.
Nauczę się jeździć na koniu.
Założyłam kostium zamiast dresu.
Wolę naleśnika smażonego na oleju
niż na smalcu.

„U”

-unek

malunek
pakunek
frasunek
trunek

Dziś rano dostałam pakunek.
Ach, jaki śliczny był tam rysunek!

-ur

piechur
wilczur
kocur

Wilczur jest dobrym piechurem,
Lecz nie wytrzymuje z kocurem.

-utki

bielutki
milutki
grzeczniutki
ciaśniutki
jaśniutki

Ładniutki sweterek kupiła milutka
Basia:
Bielutki i mięciutki, lecz trochę
ciaśniutki.

-uszek, -uszka, -uszko

garnuszek
maluszek
kaczuszka
jabłuszko
serduszko

Zalecał się kaczor do kaczuszki:
- Kaczuszko, kaczuszko daj mi swe
serduszko.
Dam ci w zamian rumiane jabłuszko.

-us

dzikus
lizus
piegus
miętus

Pewien dzikus był piegusem.
Uwielbiał miętusy i uprawiał cytrusy.

To już było! To znacie! Dwója za - óje!

**W formie czasu
teraźniejszego zakończenia
na – uję, -ujesz, -uje,
piszemy tylko „u”!**

Kto „uje” kreskuje
Ten dostaje dwóje!